

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Jachury a soudkyň Mgr. Jitky Stíbralové a Mgr. Zdeňky Burdové v exekuční věci

oprávněné: **POROS COMPANY s.r.o.**, IČO 24266213
sídlem Vyšehradská 1349, 128 00 Praha 2
zastoupená advokátem Mgr. Janem Matesem, LL.M.
sídlem Velvarská 1701/25, 160 00 Praha

proti
povinné: **Rosebary Capital & Investments a.s.**, IČO 08516332
sídlem Na Florenci 1332/23, 110 00 Praha 1

o odklad exekuce vedené pro 2 000 000 euro s přísl.,

k odvolání oprávněné proti usnesení Obvodního soud pro Prahu 1 ze dne 11. 12. 2025, č. j. 49 EXE 4288/2025-195,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se **mění** tak, že **exekuce se** co do způsobu provedení exekuce postižením obchodního závodu povinné se sídlem Na Florenci 1332/23, 110 00 Praha 1, IČ: 24266213, na základě exekučního příkazu soudního exekutora JUDr. Milana Usnula, Exekutorský úřad Praha 9, ze dne 28. 11. 2025, č. j. 098 EX 00850/25-021, odkládá do právní moci rozhodnutí soudu o částečném zastavení exekuce v rozsahu exekučního příkazu č. j. 098 EX 00850/25-021 ze dne 28. 11. 2025 **neodkládá**.
- II. Návrh soudního exekutora JUDr. Milana Usnula na opravu odůvodnění usnesení Obvodního soud pro Prahu 1 ze dne 11. 12. 2025, č. j. 49 EXE 4288/2025-195 se zamítá.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně jako soud exekuční napadeným usnesením rozhodl o odkladu exekuce prováděné postižením obchodního závodu povinné, a to do právní moci rozhodnutí o částečném zastavení exekuce v rozsahu exekučního příkazu vydané soudním exekutorem JUDr. Milanem Usnulem. Rozhodnutí exekuční soud po rekapitulaci stavu řízení odůvodnil zejména tím, že na základě podnětu třetí osoby – společnosti KARSIT s.r.o. – dospěl k závěru, že lze očekávat zastavení exekuce v rozsahu dotčených exekučních příkazů, a jsou tak splněny podmínky pro odklad exekuce podle § 266 odst. 2 o. s. ř. Exekuční soud vyšel z toho, že třetí osoba osvědčila, že obchodní závod, jenž byl postižen jako závod povinné, není a nikdy nebyl ve vlastnictví povinné. Exekuční soud se zabýval i tvrzeními třetí osoby o neplatnosti smlouvy o pachtu závodu uzavřené mezi třetí osobou a povinnou, a to s odkazem na § 48 a § 190 odst. 2 písm. i) zákona o obchodních korporacích, přičemž přihlédl ke skutečnosti, že nejvyšší orgán třetí osoby smlouvu neschválil a třetí osoba se relativní neplatnosti smlouvy dovolala. Soud rovněž vzal v úvahu odstoupení třetí osoby od pachtovní smlouvy podle § 1977 o. z. pro podstatné porušení povinností pachtýře. Exekuční soud zdůraznil, že v době vydání exekučních příkazů nebyla splněna zákonná podmínka dle § 338f odst. 1 o. s. ř., podle níž lze závod postihnout jen tehdy, je-li prokázáno, že náleží povinné, což se v projednávané věci nejevilo. V úvahách soudu hrály roli i okolnosti zveřejnění pachtovní smlouvy ve sbírce listin až po zahájení exekučního řízení, což soud hodnotil jako účelové jednání povinné. Dospěl proto k předběžnému závěru, že exekuce bude v označených částech zastavena pro nepřípustnost ve smyslu § 268

odst. 1 písm. h) o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 exekučního řádu, neboť exekuce může být vedena pouze na majetek povinné.

2. Proti usnesení podal včasné a přípustné odvolání oprávněný s tím, že namítá, že rozhodnutí exekučního soudu spočívá na nesprávných skutkových zjištěních, nesprávném právním posouzení a je zatíženo vadami řízení. Oprávněný především vytýká, že exekuční soud bez provedení dokazování a bez možnosti účastníků vyjádřit se převzal tvrzení třetí osoby KARSIT s.r.o., ačkoli tato není účastníkem řízení a postrádá aktivní legitimaci k podání návrhu na odklad či zastavení exekuce. Soud podle oprávněného nahradil řádné řízení o zastavení exekuce provizorním řízením o odkladu a své závěry založil, aniž by zohlednil povahu pachtu závodu a právní účinky § 2350 odst. 1 občanského zákoníku týkající se nabytí práva k závodu zveřejněním ve sbírce listin. Exekuční soud podle odvolatele nesprávně konstatoval, že exekuci nelze vést na propachtovaný závod, a současně se opřel o právně chybný závěr o relativní neplatnosti pachtovní smlouvy a účelovosti jednání povinné. Oprávněný dále uvádí, že soud překročil meze přezkumu při rozhodování o odkladu exekuce, neboť posuzoval složité sporné hmotněprávní otázky namísto toho, aby pouze zhodnotil, zda lze s určitou mírou pravděpodobnosti očekávat zastavení exekuce podle § 266 odst. 2 o. s. ř. Soud podle něj porušil zásadu rovnosti zbraní a kontradiktornosti tím, že rozhodl bez procesního prostoru pro vyjádření oprávněného, nevypořádal se s právními argumenty uvedenými ve spise a vycházel z neúplných a jednostranných skutkových zjištění. Nepřezkoumatelný je i závěr o pravděpodobnosti zastavení exekuce, neboť soud nijak nekonkretizoval, pod které ustanovení § 268 odst. 1 o. s. ř. zastavovací důvod podřadil a z jakých důkazů jej vyvodil. Z uvedených důvodů oprávněný navrhuje odvolacímu soudu, aby napadené usnesení exekučního soudu změnil tak, že usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 č. j. 49 EXE 4288/2025-128 ze dne 9. 12. 2025 se ruší a řízení se zastavuje.

3. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal napadené usnesení podle § 212 a § 212a odst. 1, 6 o. s. ř., aniž za tím účelem bylo nutno nařizovat jednání podle § 214 odst. 2 písm. c) a § 254 odst. 8 o. s. ř., a poté dospěl k závěru, že odvolání oprávněného je důvodné.
4. *Podle § 266 odst. 2 o. s. ř. i bez návrhu povinného může soud odložit provedení výkonu rozhodnutí, lze-li očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven (§ 268).*

Podle § 267 o. s. ř., právo k majetku, které nepřipouští výkon rozhodnutí, lze uplatnit vůči oprávněnému návrhem na vyloučení majetku z výkonu rozhodnutí v řízení podle části třetí tohoto zákona.

Podle § 268 odst. 1 písm. f) o. s. ř., výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže bylo pravomocně rozhodnuto, že výkon rozhodnutí postihuje majetek, k němuž má někdo právo nepřipouštějící výkon rozhodnutí (§ 267).

Podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř., výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže výkon rozhodnutí nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.

5. S odkazem na výše uvedená zákonná ustanovení odvolací soud konstatuje, že rozhodnutí soudu prvního stupně o odkladu exekuce do doby rozhodnutí o zastavení exekuce v tomto případě není správné. Soud prvního stupně sice správně uzavřel, že i bez návrhu povinného lze exekuci odložit, lze-li očekávat, že exekuce bude zastavena. Jako důvod pro zastavení exekuce však v této věci odkázal na možné zastavení exekuce dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. Důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. soud prvního stupně spatřuje v tom, že třetí osoba odlišná od povinného (KARSIT s.r.o.) podala podnět na odklad a zastavení exekuce, neboť pověřený soudní exekutor postihl její majetek, který není ve vlastnictví povinného. Tato skutečnost vedla exekuční soud k závěru, že je možno předpokládat zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř.
6. Tento jeho právní závěr však dle odvolacího soudu není správný. Z výše uvedeného ustanovení § 267 o. s. ř. vyplývá, že právo k majetku, které nepřipouští exekuci lze uplatnit vůči oprávněnému žalobou na vyloučení tohoto majetku z exekuce, a to v řízení podle části třetí o. s. ř. Jedná se o tzv. vylučovací žalobu, která slouží právě k ochraně práv třetích osob, které tvrdí, že v průběhu

exekuce je postižen jejich majetek, nikoliv majetek povinného (s výjimkou manžela či manželky povinné/ho). S tím koresponduje i ustanovení § 268 odst. 1 písm. f) o. s. ř. dle kterého exekuce bude zastavena, jestliže bylo pravomocně rozhodnuto, že exekuce postihuje majetek, k němuž má někdo právo nepřipouštět exekuci, a to právě v postupu podle § 267 o. s. ř. Z uvedeného tedy vyplývá, že je-li v exekuci postižen majetek třetí osoby, musí se tato třetí osoba obligatorně domáhat ochrany svého práva pouze postupem podle § 267 o. s. ř., a teprve poté, co bude pravomocně rozhodnuto o vyloučení takto postiženého majetku, může být exekuce zastavena podle § 268 odst. 1 písm. f) o. s. ř. Z toho plyne, že zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. z důvodu, že je postižen majetek třetí osoby, nepřichází v úvahu.

7. Tento závěr odvolacího soudu neznamená, že by soud prvního stupně (soud exekuční), případně nemohl z podnětu třetí osoby exekuci opětovně odložit ve smyslu § 266 odst. 2 o. s. ř. To však platí jen za předpokladu, že bude mít za zjištěné, že tato třetí osoba uplatnila své právo postupem podle § 267 o. s. ř., tj. podala vylučovací žalobu a teprve na základě tohoto zjištění může eventuálně soud prvního stupně postupem podle § 266 odst. 2 o. s. ř. exekuci odložit do pravomocného skončení řízení o této vylučovací žalobě. V současné době však nelze exekuci odložit do doby rozhodnutí o zastavení exekuce, neboť rozhodoval-li by exekuční soud i o zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. na základě podnětu třetí osoby, který je konstruován tak, že exekutor postihl její majetek, který nepřipouští exekuci, pak z výše uvedeného vyplývá, že by exekuce z důvodu ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. nemohla být zastavena. Není v současné chvíli splněn předpoklad § 266 odst. 2 o. s. ř.
8. Ze všech výše uvedených důvodů proto odvolací soud postupoval podle § 220 odst. 1 o. s. ř. a usnesením soudu prvního stupně změnil tak, že exekuci specifikovanou co do způsobu provedení exekuce ve výroku usnesení soudu prvního stupně, do právní moci rozhodnutí soudu o částečném zastavení exekuce v rozsahu specifikovaných exekučních příkazů, neodložil.
9. Dále odvolací soud rozhodoval o návrhu soudního exekutora na opravu chyby v psaní a počtech v odůvodnění napadeného usnesení ve smyslu § 165 o. s. ř., kdy soud prvního stupně usnesením ze dne 6. 1. 2026, č. j. 49 EXE 4288/2025-333 návrh soudního exekutora zamítl s tím, že toliko vycházel ze samotného prohlášení soudního exekutora a ze spisového materiálu, přičemž celkový smysl odůvodnění rozhodnutí nespočívá na citovaném prohlášení soudního exekutora. Jelikož návrh na opravu odůvodnění nebylo vyhověno, soud prvního stupně předložil věc svému odvolacímu soudu, aby o návrhu na opravu odůvodnění s konečnou platností rozhodl (§ 165 odst. 2 o. s. ř.). Předně odvolací soud uvádí, že návrh na opravu odůvodnění rozhodnutí může podat pouze účastník řízení. Je-li předmětem rozhodnutí odklad provedení exekuce, pak soudní exekutor není v této fázi exekučního řízení v žádném případě jeho účastníkem. Nikterak se rozhodnutí soudu prvního stupně nedotýká jeho práv či povinností. Již z tohoto důvodu nelze návrhu na opravu odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně vyhovět. Návrh byl totiž podán k tomu neoprávněnou osobou. Odvolací soud proto návrh na opravu odůvodnění zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 237 odst. 1 písm. d) o. s. ř.)

Praha 22. ledna 2026

Mgr. Martin Jachura
předseda senátu